

fik præsenteret i går, der kan bruges, for der er ikke finansiering. Det er løstagtigt. Ja, man bliver dybt bekymret over, at det er udarbejdet af mennesker, som har ambitioner om at regere et land. Altså så får fru Marianne Jelved i den grad ret efter et valg.

Men dertil når vi aldrig. For kendsgerningen er, at regeringen år for år har lagt op til partierne at være med til at finansiere fælles initiativer, at der hvert eneste år har været fælles, fremadrettede opgaver, hvor de partier, der skulle bære udgifterne, så også i enighed fandt frem til, hvad indtægterne skulle være. Det, vi siger i år, er: I må også komme med forslag! Så kan vi drøfte, hvad der kan bruges og ikke bruges. Og jeg har for så vidt kun afvist to forslag her fra Venstre, og det er, at man kan godt lade være med at tro, at man kan finde omfattende finansiering på aktivering, og man kan godt holde fingrene fra ulandsbistanden. Det er det, jeg har sagt klart.

Der er jo selvfølgelig andre muligheder, men vi skal da ikke forhindre Venstre i at gå i tænkeboks og så komme til forhandlingsbordet med noget, der er kontanter i. Det var svaret til de tre medlemmer af Venstre.

Må jeg så lige føje til omkring hr. Ebbe Kalnæs' indlæg: Ja, jeg hørte det som en forsigtig kurs og en opbakning, så tak for det, hvis det var sådan ment. Det tror jeg det var. Jeg vil så bare sige stiltfærdigt: Indtjeningen i dansk erhvervsliv er ikke helt så ringe.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Den socialdemokratiske ordfører sagde i sit indlæg, at erhvervslivets forhold har høj prioritet i regeringen. Det er nu lidt vanskeligt, vil jeg godt sige, at få øje på, når man ser den måde, man behandler erhvervslivets forhold på i finanslovudspillet.

Jeg vil bare nævne et enkelt eksempel, når nu det er de små og mellemstore virksomheder, der bl.a. har været til debat i dag. Hele den diskussion, der har været omkring de forringede forsikringsordninger for medarbejdere og de selvstændige erhvervsdrivende de første 14 dage af en sygdomsperiode, fremmer ikke lysten for de små og mellemstore virksomheder til at åbne for det rummelige arbejdsmarked.

Men det var egentlig ikke det, jeg ville tage fat på, men et andet spørgsmål inden for arbejdsmarkedet. Når vi snakker om offentlige eller om administrative byrder, så har vi dog i sommerferien set en meget positiv udmelding fra det an-

det regeringsparti, nemlig Det Radikale Venstre. Hr. Anders Samuelsen har meldt ud, at man var parat til at kigge på indbetalingsfristerne for moms.

Der vil jeg godt høre, om hr. Jan Petersen har den samme holdning, den samme fornuftige indfaldsvinkel til at lette de administrative byrder for det danske erhvervsliv.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Hr. Jan Petersen sagde, at finansloven bare er tal og tal og tal. Jeg er enig i, at der er mange tal, men spørgsmålet er, om der er nok. Puljen på 1 mia. kr. til nye initiativer er jo afsat, og det bliver åbenbart regeringens redningskrans. Den skal dække udvidelser på forskningsområdet, den skal gøre Danmark til en førende IT-nation, erhvervspolitikken med regional politisk indsats og erhvervsskolerne skal dække de svage grupper, og så er der barselsorloven, som regeringen nødtvunget vil diskutere.

Der skal vist smøres tyndt på, hvis milliarder skal dække løfterne, og så tyndt, at resultaterne bliver usynlige. Og det er besynderligt, at det skulle være nødvendigt ved en første behandling af regeringens finanslov at skulle spørge en af regeringspartierne om ordførere: Hvordan skal regeringens løfter finansieres?

Redningskransen kan vist ikke længere redde den druknende.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Endnu en gang er det virksomhederne, der må lægge ryg til flere besparelser og afgifter. Regeringen foreslår i sit finanslovudspil at nedlægge de to eksisterende forsikringsordninger, hvor henholdsvis selvstændige og mindre virksomheder har muligheder for at forsikre sig mod sygedagpengeudgifter.

Det er ærlig talt at lægge gift ud for dem, der ønsker at starte og drive selvstændig virksomhed, og for de virksomhedsejere og selvstændige, som ønsker at påtage sig et socialt og samfundsmæssigt ansvar.

Derfor vil jeg gerne spørge Socialdemokratiet: Hvordan harmonerer det med regeringens målsætninger om at få flere ind på arbejdsmarkedet, få virksomhederne til at løfte et samfundsmæssigt og socialt ansvar?

I CD synes vi ærlig talt, at det ville klæde Socialdemokratiet, hvis de allerede på nuværende tidspunkt klart sagde: Den besparelse tager vi af